

Asia C- 347/23 (Zabitoń) ⁱ

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

2.6.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

8.5.2023

Kantajat:

LB

JL

Vastaaja:

Getin Noble Bank S.A.

VÄLIPÄÄTÖS

[– –]

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny (Varsovan alueellisen tuomioistuimen siviiliasioita käsittelevä XXVIII jaosto, Puola) [– –],

[– –]

käsiteltyään [– –] istunnossa

asiaa, jossa kantajina ovat **LB** ja **JL**

ja vastaajana **Getin Noble Bank S.A.**, jonka kotipaikka on Varsovassa (Puola),

ja joka koskee maksua,

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

on päättänyt seuraavaa:

1. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla seuraava ennakkoratkaisukysymys:

Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 2 artiklan b ja c alakohtaa tulkittava siten, että luonnollista henkilöä, joka tekee kiinnelainasopimuksen vuokralle annettavaksi tarkoitettun (buy-to-let) asuinhuoneiston hankintakustannusten rahoittamiseksi, on pidettävä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna kuluttajana?

2. Asian käsittelyä lykätään siviiliprosessilain (Kodeks postępowania cywilnego) 177 §:n 1 momentin 31 kohdan nojalla, kunnes unionin tuomioistuin on antanut vastauksen edellä esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen.

[--]

VÄLIPÄÄTÖKSEN PERUSTEET [--]

[--]

1 [Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tiedot]

2 [--]

3 [Pääasian asianosaisten ja heidän edustajiensa tiedot]

4 [--]

5 [--]

6 Pääasian kohde ja tosiseikat

7 Kantajat nostivat 27.12.2019 kanteen [--], jossa he vaativat, että vastaaja velvoitetaan maksamaan heille 764 938,17 Puolan zlotya (PLN). Kantajat ilmoittivat tehneensä vastaajana olevan pankin kanssa Sveitsin frangiin (CHF) indeksoidun kiinnelainasopimuksen, joka on sisältämiensä kiellettyjen sopimusehtojen takia pätemätön. Tämän perusteella he vaativat vastaajana olevaa pankkia maksamaan takaisin kaikkien tämän sopimuksen täyttämiseksi maksettujen lainaerien arvon.

8 Vastaaja vaati vastineessaan kanteen hylkäämistä sillä perusteella, että asianosaisten välillä tehty lainasopimus ei ole pätemätön eikä sisällä kiellettyjä sopimusehtoja.

9 [--] [E]nnakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin totesi, että [--] Lontoossa asuvat kantajat olivat vuonna 2008 päättäneet ostaa asuinhuoneiston Puolasta. Kantajat eivät aikoneet asua tässä asuinhuoneistossa. Suunnitelman toteuttamiseksi he

palkkasivat [–] puolalaisen kiinteistöhoitajan, JP:n [, joka] toimi heidän edustajanaan ja edusti heitä lainasopimusten tekemisessä, asuinhuoneiston hankkimisessa, sen vuokraamisessa ja vuokralaisten palvelemisessa.

- 10 Kantajat hakivat 3.4.2008 Varsovassa sijaitsevalta Noble Bank S.A:lta (pankki, jonka oikeusseuraaja vastaaja on) 360 kuukauden ajaksi [–] lainaa CHF:eissa Varsovassa sijaitsevan [–] asuinhuoneiston hankkimiseksi [–]. Hakemukseen on merkitty, että kantajat ostavat asuinhuoneiston vuokralleantoa varten (buy-to-let). Lisäksi kantajat ilmoittivat, että heihin sovelletaan avioliiton perusteella aviovarallisuussääntöjä ja he asuvat Lontoossa ja että toisella kantajalla on keskiasteen koulutus ja hän on poliisi ja toisella kantajalla on korkeakoulutus ja hän on koulun rehtori.
- 11 Lainahakemuksen yhteydessä kantajat allekirjoittivat ilmoituksen, jossa he vahvistivat tutustuneensa valuuttakurssiriskin käsitteeseen (eli siihen, että lainan takaisinmaksuerät voivat sekä laskea että kasvaa sen valuutan kurssivaihtelujen mukaan, jonka määräisenä laina on otettu) sekä lainaeriä koskeviin mallisimulaatioihin [–] ja CHF:n ja PLN:n välisten vaihtokurssien historialliseen kaavioon 9.11.2004 ja 2.7.2006 väliseltä ajalta.
- 12 Kantajat [–] tekivät 20.6.2008 sopimuksen CHF:iin indeksoidusta kiinnelainasta [–]. [–] [P]ankki myönsi lainanottajalle 710 407,07 PLN:n suuruisen lainan, joka oli indeksoitu CHF:iin lainasopimuksessa ja yleisissä ehdoissa määritettyjen ehtojen mukaisesti (2 kohdan 1 alakohta). Laina oli tarkoitettu kiinteistön ostamiseen ensimarkkinoilta [–] (2 kohdan 2 alakohta). Laina-aika oli 360 kuukautta (2 kohdan 3 alakohta). Laina annettiin PLN:eina siten, että se muunnettiin luovutuspäivänä lainasopimuksessa ilmoitettuun valuuttaan pankissa lainanantopäivänä voimassa olleen ostokurssin mukaan (3 kohdan 8 alakohta). Kaikki sopimuksesta johtuvat velvoitteet on maksettu takaisin PLN:eina lainanhoitotilille (4 kohdan 2 alakohta). Valuuttavaihtokurssin määrätymismenetelmä ja -ajankohta (joiden perusteella maksuerät ja velan kulloinkin saldo lasketaan) sekä lainan lyhennysaikataulun ajantasaistamisen ehdot määritettiin yleisissä ehdoissa (4 kohdan 4 alakohta). Laina oli vaihtuvakorkoinen, ja sopimuksen tekopäivänä sen vuosikorko oli 6,66 prosenttia, mikä oli kolmen kuukauden LIBOR CHF -viitekoron [–] ja pankin 3,95 prosentin suuruisen kiinteän marginaalin summa (5 kohdan 1 alakohta). Varsovassa sijaitsevan Noble Bank S.A:n [–] kiinnelainojen yleiset ehdot olivat kiinnelainasopimuksen erottamaton osa (13 kohta).
- 13 Varsovassa sijaitsevan Noble Bank S.A:n [–] kiinnelainojen yleisten ehtojen mukaan ulkomaan valuutan määräinen laina (tai sen erä) annetaan PLN:eina siten, että annettu summa muunnetaan luovutuspäivänä lainasopimuksessa ilmoitettuun valuuttaan pankin kulloinkin voimassa olevassa valuuttakurssitaulukossa tälle valuutalle vahvistetun ostokurssin mukaan (11 kohdan 7 alakohta), ulkomaan valuutan määräisen lainan tapauksessa lainan lyhennysaikataulu esitetään lainan valuutassa ja maksuerän suuruus lasketaan pankissa voimassa olevan valuutan

myyntikurssin mukaan, joka perustuu pankissa takaisinmaksupäivänä voimassa olevaan valuuttakurssitaulukkoon (12 kohdan 7 alakohta) [– –].

14 Lainasopimuksen tai yleisten ehtojen sisällöstä ei neuvoteltu. Kun lainasopimus oli tehty, pankki antoi lainan [– –]. Asuinhuoneisto annettiin vuokralle ja vuokratulot käytettiin pääasiassa lainaerien maksamiseen. Kantajat asuivat koko ajan Lontoossa, [– –] eivätkä harjoittaneet siellä mitään liiketoimintaa. Kantajat eivät asuneet Varsovan [– –] asuinhuoneistossa, ja asuinhuoneiston hoidon, vuokralaisten palvelemisen ja lainan maksamisen suoritti heidän nimissään JP. Asianosaiset tekivät 21.12.2009 lainasopimukseen lisäsopimuksen, jonka mukaan kantajat saattoivat maksaa lainaerät suoraan CHF:eina, mutta tästä huolimatta kaikki kyseiseen sopimukseen perustuvat velat maksettiin PLN:eina (yhteensä 764 938,17 PLN 7.7.2008 ja 10.5.2019 välisenä aikana). Kantajat maksoivat kaikki lainasopimukseen perustuvat velat takaisin 18.10.2019, minkä jälkeen he myivät Varsovassa B-kadulla sijaitsevan asuinhuoneiston.

15 Asiaa koskeva lainsäädäntö

16 Puolan oikeussäännöt

17 23.4.1964 annettu siviililaki (Ustawa z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, Dz. U., nro 16, järjestysnumero 93 muutoksineen; jäljempänä siviililaki)

18 Kuluttajana pidetään luonnollista henkilöä, joka tekee elinkeinonharjoittajan kanssa sellaisen oikeustoimen, joka ei liity suoraan kyseisen luonnollisen henkilön liike- tai ammattitoimintaan (22¹ §).

19 Elinkeinonharjoittaja on sellainen 331 §:n 1 momentissa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö tai organisaatioyksikkö, joka harjoittaa omissa nimissään liike- tai ammattitoimintaa (43¹ §).

20 Kuluttajan kanssa tehdyn sopimuksen ehdot, joista ei ole neuvoteltu erikseen, eivät sido kuluttajaa, jos niissä määrätään kuluttajan oikeuksista ja velvollisuuksista hyvän tavan vastaisesti ja jos ne loukkaavat ilmeisellä tavalla hänen etujaan (kielletyt sopimusehdot). Tämä säännös ei koske ehtoja, joissa määritetään osapuolten olennaiset velvoitteet, mukaan luettuna hinta tai palkkio, jos ne on muotoiltu yksiselitteisesti (385¹ §:n 1 momentti).

21 Jos jokin sopimusehto ei 1 momentin mukaan sido kuluttajaa, muut sopimusehdot jäävät osapuolia sitoviksi (385¹ §:n 2 momentti).

22 Sopimukseen sisältyvien sopimusehtojen yhteensoveltuvuutta hyvien tapojen kanssa arvioidaan sopimuksen tekoajankohtana vallinneen tilanteen perusteella ottaen huomioon sopimuksen sisältö, sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet ja muut sopimukseen, johon arvioinnin kohteena olevat määräykset sisältyvät, liittyvät sopimukset (385² §).

23 Unionin oikeussäännöt

24 Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29; jäljempänä direktiivi 93/13)

25 Tässä direktiivissä tarkoitetaan: a) ”kohtuuttomilla ehdoilla” 3 artiklassa määriteltyjä sopimusehtoja; b) ”kuluttajalla” jokaista luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin kattamia sopimuksia tehdessään ei harjoita ammatti- tai liiketoimintaa; c) ”elinkeinonharjoittajalla” jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin kattamia sopimuksia tehdessään harjoittaa joko julkisen tai yksityisen alan ammatti- tai liiketoimintaa (2 artikla).

26 Ennakkoratkaisupyynnön perusteet

27 Tämä ennakkoratkaisukysymys päätettiin esittää siksi, että on välttämätöntä tulkita unionin oikeutta, jotta lainanottaja, joka ostaa asuinhuoneiston sen vuokralle antoa varten, voidaan luokitella oikein (kuluttajaksi tai elinkeinonharjoittajaksi). Tällä kysymyksellä on keskeinen merkitys käsiteltävän asian ratkaisemisessa, sillä se määrittää, sovelletaanko asiassa direktiivin 93/13 säännöksiä. Jos kantajat todetaan kuluttajiksi, voidaan nimittäin päätellä, että kiinnelainasopimuksen ehdot, joissa määrätään CHF-kurssin indeksoinnista (sopimuksen 2 kohdan 1 alakohta) ja CHF:n ja PLN:n välisten vaihtokurssien vahvistamisesta pankin yksipuolisella päätöksellä (sopimuksen 3 kohdan 8 alakohta sekä yleisten ehtojen 11 kohdan 7 alakohta ja 12 kohdan 7 alakohta), ovat kohtuuttomia. Näistä ehdoista ei ole neuvoteltu erikseen, vaikka niissä määritellään sopimuksen pääkohde, niitä ei ole laadittu selvin ja ymmärrettävin ilmaisin, ja lisäksi ne ovat hyvän tavan vastaisia aiheuttaen kantajien vahingoksi huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille. Tämä arvio perustuu siihen, että kantajiin kohdistui lainasopimuksen tekemisen yhteydessä rajoittamaton valuuttakurssiriski ilman, että heille oli ilmoitettu CHF:n ja PLN:n välisen vaihtokurssin epäsuotuisan muutoksen mahdollisista seurauksista. Vaikka kantajille esitettiin CHF:n ja PLN:n välisten vaihtokurssien historiallinen kaavio ja simulaatio maksuerien muutoksesta kyseisen kurssin noustessa, esitetyt kurssivaihtelut olivat molemmissa tapauksissa olemattoman pieniä. Lisäksi sekä CHF että PLN olivat kantajille vieraita valuuttoja, koska he ansaitsivat tulonsa Englannin punnissa (GBP), eikä missään pankin esittämissä simulaatioissa tai kaavioissa ollut mitään viittausta viimeksi mainittuun valuuttaan. Lainasopimuksen ehtojen ja yleisten ehtojen mukaan pankki saattoi myös mukauttaa CHF:n ja PLN:n välistä vaihtokurssia, minkä seurauksena sillä oli mahdollisuus vaikuttaa suoraan kantajien suoritusten arvoon. Se, että edellä mainitut lainasopimuksen ehdot todetaan kohtuuttomiksi ja siten kantajia sitomattomiksi, merkitsee, että lainasopimus ei voinut olla voimassa ja oli siten pätemätön, minkä vuoksi kaikki kantajien maksamat lainaerät olivat perusteettomia suorituksia, jotka on palautettava kantajille kanteessa vaaditulla tavalla. Näin ollen kantajien toteaminen kuluttajiksi on peruste kanteen hyväksymiselle, kun taas sen toteaminen, että he eivät olleet kuluttajia sopimusta tehtäessä, merkitsee sitä, että direktiivin 93/13 säännöksiä ja näin ollen myös kohtuuttomia ehtoja koskevaa

Puolan lainsäädäntöä ei sovelleta käsiteltävässä asiassa, jolloin kanne on hylättävä.

28 Direktiivissä 93/13 määritellään ne sopimukset, joihin sitä sovelletaan, sopimusosapuolten aseman perusteella sen mukaan, harjoittavatko ne sopimusta tehdessään ammatti- tai liiketoimintaa vai eivät.¹ Direktiivin 93/13 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua käsitteestä ”kuluttaja” on todettava, että käsite on objektiivinen eikä se riipu siitä konkreettisesta asiantuntemuksesta, joka asianomaisella henkilöllä voi olla, tai niistä tiedoista, jotka kyseisellä henkilöllä on todellisuudessa.² Mainittu käsite on määritettävä toiminnallisen arviointiperusteiden perusteella, eli on arvioitava, perustuuko kyseessä oleva sopimussuhde muuhun kuin ammatti- ja liiketoimintaan.³ Kuluttajan käsitteen soveltamisalan ulkopuolelle ei voida jättää tilannetta, jossa luonnollinen henkilö käyttää huoneistoa, joka on hänen henkilökohtainen asuntonsa, myös ammatillisiin tarkoituksiin, kuten palkalliseen etätyöhön tai vapaan ammatin harjoittamiseen.⁴ Direktiivin 93/13 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittajan käsite on toiminnallinen käsite, joka edellyttää sen arviointia, kuuluuko sopimussuhde toimintaan, jota henkilö harjoittaa ammatti- tai liiketoimintanaan.⁵ Direktiivin 93/13 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua käsitteestä ”kuluttaja” tavoin kyseisen direktiivin 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu käsite

¹ ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 27.10.2022, S. V. (Immeuble en copropriété), 24 kohta
- unionin tuomioistuimen tuomio 21.3.2019, Pouvin ja Dijoux, C-590/17, 23 kohta
- unionin tuomioistuimen tuomio 17.5.2018, Karel de Grote - Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen, C-147/16, 53 kohta

² ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 21.3.2019, Pouvin ja Dijoux, C-590/17, 24 kohta
- unionin tuomioistuimen tuomio 3.9.2015, Costea, C-110/14, 21 kohta

³ ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 27.10.2022, S. V. (Immeuble en copropriété), 25 kohta
- unionin tuomioistuimen määräys 14.9.2016, Dumitraș, C-534/15, 32 kohta
- unionin tuomioistuimen määräys 19.11.2015, C-74/15, 27 kohta

⁴ ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 27.10.2022, S. V. (Immeuble en copropriété), 32 kohta

⁵ ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 21.3.2019, Pouvin ja Dijoux, C-590/17, 36 kohta
- unionin tuomioistuimen tuomio 17.5.2018, Karel de Grote - Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen, C-147/16, 55 kohta

”elinkeinonharjoittaja” on luonteeltaan objektiivinen eikä riipu siitä, mitä elinkeinonharjoittaja päättää pitää pääasiallisena, toissijaisena ja liitännäisenä toimintanaan.⁶

- 29 Nyt käsiteltävässä asiassa suoritettu tosiseikkojen arviointi osoittaa epäilemättä, että kantajat ovat ottaneet pankilta lainaa vuokralle annettavaksi [tarkoitettun] asuinhuoneiston hankintakustannusten rahoittamiseksi. Kantajat asuivat koko ajan Lontoossa, [– –] he eivät asuneet eivätkä aikoneetkaan asua kyseisessä asuinhuoneistossa, koska heillä ei ollut minkäänlaista yhteyttä Varsovaan. Kaikki lainaan ja asuinhuoneiston hankintaan, vuokraukseen ja myöhempään myyntiin liittyvät muodollisuudet hoiti kantajien nimissä heidän palkkaamansa kiinteistöhoitaja. Kantajien tavoitteena oli alusta alkaen asuinhuoneiston vuokraaminen, minkä osoittaa erityisesti lainahakemuksen sanamuoto, jonka mukaan kantajat halusivat käyttää lainavarat vuokralle annettavaksi tarkoitetun asuinhuoneiston ostamiseen (buy-to-let) rakennuttajalta. Kantajien tavoitteena ei siis ollut omien asumistarpeidensa tyydyttäminen vaan varallisuuden kasvattaminen. Varojen hankkiminen vuokralle annettavaksi tarkoitetun asuinhuoneiston ostamiseen oli siis eräänlainen sijoitus. Samaan aikaan kantajat eivät kuitenkaan harjoittaneet ammattimaista liiketoimintaa vaan olivat työsopimussuhteessa, ja vuokratulojen oli tarkoitus olla heille lisätulonlähde. Kantajat eivät vuokranneet muita asuinhuoneistoja Varsovassa [– –] sijaitsevan asuinhuoneiston lisäksi.
- 30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko kuvatussa tilanteessa perusteltua katsoa, että lainanottajia voidaan pitää direktiivin 93/13 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna elinkeinonharjoittajana. Tässä yhteydessä on tärkeää arvioida, tarkoittaako kiinteistön yksityisestä vuokraamisesta saatavien tulojen hankkiminen ammatti- tai liiketoimintaa. On selvää, että sellaisen luonnollisen henkilön toiminta, joka ottaa lainaa ostaakseen muutamia tai useita vuokralle annettavaksi tarkoitettuja asuinhuoneistoja, on liiketoimintaa, koska näin laajassa mittakaavassa toimiminen edellyttää liiketoiminnalle tunnusomaista organisointia. Kuitenkin myös yksittäisen vuokralle annettavaksi tarkoitetun asuinhuoneiston hankkiminen edellyttää toiminnan asianmukaista organisointia (nyt käsiteltävässä asiassa kantajat palkkasivat ammattimaisen kiinteistöhoitajan hoitamaan kaikki lainasopimukseen, asuinhuoneiston hankintaan ja vuokraukseen sekä vuokralaisten palvelemiseen liittyvät muodollisuudet). Lisäksi sekä laajassa että pienessä mittakaavassa harjoitettavan, korvausta vastaan tapahtuvan kiinteistöjen vuokraamisen yhteisenä piirteenä on voiton tavoittelu, mikä on liiketoiminnan harjoittamisen päätarkoitus.
- 31 Toisaalta on kuitenkin vahvoja perusteita, joiden nojalla voidaan katsoa, että lainan ottaminen yksittäisen vuokralle annettavaksi tarkoitetun asuinhuoneiston ostamiseksi on toimintaa, joka ei liity ammatti- tai liiketoiminnan harjoittamiseen,

⁶ ks.

- unionin tuomioistuimen tuomio 21.3.2019, Pouvin ja Dijoux, C-590/17, 41 kohta

joten tällaista lainanottajaa on pidettävä direktiivin 93/13 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuna kuluttajana. Vaikka asuinhuoneiston ostaminen sen vuokraamista varten edellyttääkin tietynlaista organisointia, kun otetaan huomioon tällaisen toiminnan pienimuotoisuus, voidaan olettaa, että se ei täytä liiketoiminnan tunnusmerkkejä, koska jopa mikroyritykset harjoittavat laajamittaisempaa toimintaa. Lisäksi vaikka sinällään kiinteistöjä vuokrattaessa lähtökohtana onkin tulojen saaminen, yksittäisen asuinhuoneiston kohdalla nämä tulot eivät ole merkittäviä ja jäävät huomattavasti pienemmiksi kuin suurimmalla osalla markkinoilla toimivista yrityksistä.

32 Nyt käsiteltävän asian tosiseikkojen valossa merkitykselliseltä vaikuttaa myös se, että molemmat kantajat olivat lainasopimuksen tekohetkellä työsopimussuhteessa, he eivät harjoittaneet ammattimaisesti kiinteistönhallintaa eikä heillä ollut alan koulutusta. Kiinteistöjen vuokraus ei ollut heille olennainen ammatillinen tavoite eikä sen ollut tarkoitus olla heidän pääasiallinen tulonlähteensä. Vuokratulojen piti olla heille sijoitusmuoto eli tapa kerryttää säästöjä ja vaihtoehto osakkeiden, joukkovelkakirjojen tai sijoitusrahasto-osuuksien ostamiselle tai sijoitus- taikka säästötilien avaamiselle pankeissa. On selvää, että viimeksi mainitut säästöjen sijoituskeinot eivät liity liiketoimintaan, joten vastaava arvio näyttäisi olevan perusteltu myös kiinteistöjen pienimuotoisen vuokrauksen kohdalla. Lopuksi, kun lainanottajat todetaan nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa kuluttajiksi, voidaan paremmin toteuttaa direktiivin 93/13 päämäärä, joka on kuluttajien suojelelta sopimusehdoilta, erityisesti kun otetaan huomioon se, että sijoittaminen vuokrattavaksi tarkoitettuihin kiinteistöihin on kuluttajien suosima tapa kerryttää säästöjä, josta on lisäksi yhteiskunnallista hyötyä, koska sillä voidaan tyydyttää niiden henkilöiden asumistarpeet, joilla ei ole omia kiinteistöjä eikä mahdollisuutta ostaa niitä itse.

33 Ennakkoratkaisukysymys

34 [ennakkoratkaisupyynnön toisto] [– –]

35 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ehdottaa, että esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi.

36 Asian käsittelyn lykkääminen

37 [– –]